

Arrest

nr. 290 582 van 20 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X
Voogd: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KALIN
Hulsbergweg 7A
3520 ZONHOVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 29 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, haar voogd I. DECLUNDER en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* M. KALIN en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen als niet-begeleide minderjarige op 28 februari 2021 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 1 maart 2021.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 31 mei 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 23 november 2022.

1.3. Op 28 december 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, Pashtoun te zijn en op (...) 2005 geboren te zijn in het dorp Shengar in het district Asmar in de provincie Kunar. In uw dorp woonde u samen met uw ouders en uw vier broers en vijf zussen in jullie huis. Uw familie woont op dit moment bij uw maternale oom in de provincie Kunduz. Uw vader werkte als landbouwer, hij bewerkte jullie gronden en verkocht ook een deel van de opbrengst, en uw moeder was huisvrouw. Jullie inkomen in Afghanistan was voldoende voor een normaal leven. In uw dorp ging u steeds in de ochtend naar de Koranschool en uw vader helpen op de gronden. Daarna ging u thuis ontbijten en verzamelde u brandhout. In de namiddag speelde u cricket en ging u naar de moskee tot vier uur. Daarna speelde u terug cricket en 's avonds ging u nogmaals naar de moskee tot tien uur.

Uw broer S.(...) werkte bij de Afghaanse lokale politie. Uw vader vond dit erg gevaarlijk en spoorde hem altijd aan om daarmee te stoppen en mee met jullie op de velden te komen werken. Uw broer luisterde niet en op een dag werd hij door de taliban gedood. De dag van zijn dood was uw broer in de buurt van de moskee in jullie dorp waar u op dat moment aanwezig was. U hoorde de schoten maar wist niet meteen wat er gebeurd was. Uw oom was vlakbij in de bazar en hoorde van de mensen daar dat uw broer werd neergeschoten. Hij haastte zich vervolgens naar de moskee om u op te pikken en nam u mee naar de rivier in de buurt. Daar belde uw oom iemand op en tien minuten later verscheen er een auto. Uw oom zei dat u moest instappen, u wist toen nog niets van de dood van uw broer. Pas onderweg had u door dat de auto u niet naar huis zou brengen, maar dat u onderweg was naar Europa. U zag niemand meer van uw familie en verliet het land.

U reisde van Afghanistan via Pakistan, Iran en Turkije door naar Griekenland. Van daaruit reisde u via Macedonië, Servië, Roemenië en enkele voor u onbekende landen naar Frankrijk van waaruit u naar België reisde. In België diende u op 1 maart 2021 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in.

Na uw vertrek kwam u te weten dat de taliban gedurende anderhalve maand voor uw vertrek enkele keren aan uw vader vroeg om één van zijn zonen af te staan. Hij vreesde dan ook voor uw leven en stuurde u daarom het land uit.

Indien u zou moeten terugkeren naar Afghanistan vreest u door de taliban gestraft te worden omdat u in Europa een heel ander leven geleid hebt en daar die dingen niet meer zou kunnen doen.

Ter staving van uw verzoek legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Op 8 december 2022 kreeg het CGVS via een mail van uw advocaat de boodschap dat u zich niet zo goed in uw vel voelt en in stressvolle situaties, zoals tijdens het persoonlijk onderhoud, een zwaar gevoel krijgt en ergens anders naartoe gaat in uw hoofd. Zonder afbreuk te doen aan de impact die stress kan hebben op het welzijn van uw persoon, blijkt hieruit niet dat dit een normale deelname aan de procedure zou verhinderen. Uw advocaat geeft nog aan dat u een psycholoog of psychiater wil raadplegen, maar u legt in dit verband geen enkel attest neer.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus u niet kan worden toegekend. Er wordt immers geen geloof gehecht aan de problemen die u zou ervaren hebben met de taliban en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vertrek uit Afghanistan. Uw verklaringen zijn immers vaag, inconsistent en worden geplaagd door tegenstrijdigheden waardoor er geen geloof aan kan worden gehecht.

Om te beginnen is het niet geloofwaardig dat u een broer S.(...) hebt die werkzaam was voor de Afghaanse lokale politie. Zo is het op zijn minst opmerkelijk dat u zowel bij uw aankomst in België als bij uw interview bij de DVZ stelde dat de naam van uw oudere broer die bij de politie werkte Su.(...) was (verklaring NBMV 1 maart 2021, p. 3; verklaring DVZ 28 mei 2021, punt 17; DVZ vragenlijst CGVS 28 mei 2021). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS zegt u echter dat uw broer S.(...) heet. Expliciet gevraagd of S.(...) de naam van uw overleden broer is, bevestigt u dat. Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen zegt u simpelweg dat het fout genoteerd moet zijn. Gevraagd of u geen Su.(...) kent, stelt u geen Su.(...) te kennen en stelt u ook toen S.(...) te hebben gezegd. U wordt erop gewezen dat u meerdere keren verklaarde dat de naam van uw broer Su.(...) was, waarop u zegt dat men u verkeerd begrepen moet hebben, dat de naam van uw broer S.(...) is, en dat het misschien een fout was van u of de tolk (CGVS, p. 9). Deze uitleg volstaat echter niet om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te klaren. Dat u immers drie keer een volledig andere naam noemt doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder bent u ook totaal niet op de hoogte van het werk van uw broer. Gevraagd om alles te vertellen over zijn werk zegt u dat u het niet weet en dat u even moet nadenken (CGVS, p. 17). Gezien het werk van uw broer echter één van de hoofdmotieven is van uw vlucht mag men toch verwachten dat u hier op zijn minst een beetje over kan vertellen. Zelfs al mocht u er in Afghanistan weinig over geweten hebben mag men toch verwachten dat u er ondertussen, in afwachting van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, met uw ouders over gesproken zou hebben. Zeker aangezien u aangeeft ongeveer één tot twee keer per week met uw ouders te spreken (CGVS, p. 5). Geconfronteerd met het feit dat het opmerkelijk is dat u niets afweet van het werk van uw broer en erop gewezen dat u toch uitgebreid de tijd had hier bij uw ouders naar te vragen zegt u dat u te jong was om te beseffen wat u moest doen en dat u er onlangs pas achter kwam dat u bepaalde dingen nodig had. U geeft ook aan dat als het CGVS dat belangrijk vindt of u niet gelooft u nog uw best zal doen om documenten voor te leggen (CGVS, p. 17, p. 18). Tot op heden heeft het CGVS echter niets meer van u ontvangen. Er worden nog heel concrete vragen gesteld over de opleiding van uw broer, de locatie van zijn werk, de manier waarop hij aan het werk kwam, enz. Op elke vraag moet u echter het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 17). Uw beperkte kennis over het beweerde werk van uw broer zorgt er dan ook voor dat aan uw verklaringen geen geloof kan worden gehecht.

Aangezien geen geloof wordt gehecht aan het feit dat u een broer S.(...) had die bij de Afghaanse lokale politie werkte, wordt ook geen geloof gehecht aan uw verklaringen aangaande de dood van uw broer en uw vertrek uit het land. Bovendien zijn uw verklaringen over uw vertrek uit het land opnieuw tegenstrijdig. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u ongeveer anderhalve maand na de dood van uw broer het land verlaten heeft (DVZ, vragenlijst CGVS 31 mei 2021, vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS zegt u dan weer dat u dezelfde dag dat uw broer gedood werd door uw oom in een auto richting Europa werd gezet. U zou nog enkele dagen in Nimruz gependend hebben waarna u het land verlaten heeft (CGVS, p. 11). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zegt u dat u ten tijde van het interview bij de DVZ te jong was en dat uw brein niet zo goed werkte. Dat kan echter de vastgestelde tegenstrijdigheid niet uitklaren en bevestigt opnieuw de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook wat betreft uw beweerde rekrutering door de taliban zijn uw verklaringen dermate tegenstrijdig dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Zo verklaarde u bij de DVZ dat de taliban uw vader ongeveer tien dagen voor uw vertrek aansprak om te eisen dat u met hun zou samenwerken. Uw vader zou geweigerd hebben en nadien nog enkele keren aangesproken zijn waarbij de taliban hem steeds hetzelfde vroegen. Uw vader zou telkens gezegd hebben dat u te jong was en vervolgens gevlucht zijn naar een andere provincie. Na de vlucht van uw vader zou uw oom uw vertrek uit Afghanistan geregeld hebben (DVZ, verklaring CGVS 31 mei 2021, vraag 5). Bij het CGVS vermeldt u initieel, tijdens het vertellen van uw asielrelaas, niets over de pogingen tot rekrutering (CGVS, p. 10). Later wanneer wordt gevraagd naar de link tussen de dood van uw broer en uw vertrek zegt u dan plots dat de taliban sinds één of twee maanden voor uw vertrek aan uw vader begon te vragen om u naar hen te sturen (CGVS, p. 13). Gevraagd of uw vader dan bepaalde maatregelen nam om u te beschermen zegt hij dat hij u niet kon beschermen omdat hij zelf gevlucht was na de dood van uw broer. U wordt erop gewezen dat u net zei dat het al zo'n anderhalve maand bezig was, dus dat uw broer toen nog niet overleden was. Daarop verandert u uw verklaringen en zegt u dat de taliban de maanden daarvoor bij uw vader naar uw broer vroeg en pas na zijn dood naar u begon te vragen en dat u daarom in een auto werd gezet en werd weggestuurd (CGVS, p. 14-15). Gevraagd hoe het kon dat de taliban hem na de dood van uw broer aansprak om u aan hen over te leveren aangezien hij dezelfde dag naar een andere provincie vluchtte doet u een onsamenhangende uitleg waar de tolk niet veel van kan maken. De vraag wordt herhaald en u zegt dat u geen idee hebt hoe het allemaal gebeurde, om dan meteen toe te voegen dat uw vader één dag nadat hij naar een andere provincie vluchtte al terug naar het dorp kwam omdat mensen hem zeiden dat de taliban weg was. Dezelfde dag van zijn terugkeer zou hij dan door de taliban zijn aangesproken, om dan meteen terug te vertrekken (CGVS, p. 16). Ten eerste wordt opgemerkt dat het feit dat u uw verklaringen aanpast als u op inconsistenties wordt gewezen verder bevestigt dat u niet eerlijk bent over de gebeurtenissen in

uw land van herkomst. Ten tweede komt ook uw aangepaste versie niet overeen met uw eerdere verklaringen waarin u stelde dat uw vader op meerdere gelegenheden werd aangesproken door de taliban om u aan hen over te leveren (DVZ, verklaring CGVS 28 mei 2021, vraag 5, CGVS, p. 14, p. 16). Terzijde wordt nog opgemerkt dat het bovendien uitermate onwaarschijnlijk is dat uw vader helemaal naar een andere provincie zou zijn gevlucht uit angst voor de taliban om de volgende dag meteen terug te komen en dan meteen weer te vertrekken.

Bovendien wordt wat betreft uw vrees voor rekrutering nog opgemerkt dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, de EUAA Country Guidance van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) en het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering in uw geval zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban.

Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten. Daarnaast blijkt dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Uit de informatie blijkt ook dat er vaak een overeenkomst bestaat tussen het dorp en de taliban. Er kan dan ook worden verwacht dat u in concreto aantoont waarom de taliban u precies zou willen rekruteren, doch u blijft hier in gebreke (CGVS, p. 15).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u zou hebben gehad. Deze door u ingeroepen feiten vormen dan ook geen dienstige basis voor een risicoanalyse in het licht van de nood aan internationale bescherming.

Tot slot zegt u nog dat u niet terug kan omdat u hier vrijheid hebt en de taliban u zou straffen of doden als u zich in Afghanistan zou gedragen zoals u hier doet (CGVS, p. 11).

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan echter niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen.

Gevraagd welke dingen u zou moeten laten bij terugkeer zegt u dat u hier een telefoon hebt waar u spelletjes op speelt en u het moeilijk zou vinden om dat daar niet meer te kunnen doen. Daarnaast kan u hier ook een T-shirt en een broek dragen en uw haar stijlen zoals u wil. U hebt ook een vriendin en stelt dat u in Afghanistan niet met vrouwen zou kunnen omgaan. U haalt aan dat u hier uw eigen geld hebt, uw eigen baas ben en veel muziek luistert (CGVS, p. 18-19). U heeft echter niet aangetoond dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor

burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afgaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai

luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Evenzeer laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land

van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S.* en in de zaak *Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte

lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari) blijkt

dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in

het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel, van de samenwerkingsplicht, van artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn) en van artikel 57/5ter, § 2 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker gaat daarbij in op zijn specifieke, kwetsbare profiel omwille van zijn medische situatie, zijn minderjarigheid en zijn analfabetisme in Pashtou, alsook op zijn profiel in het kader van verwestering. Verzoeker vervolgt met een bespreking van de bronnen die het CGVS heeft gehanteerd in zijn dossier om te besluiten dat zij onvolledig en ontoereikend zijn en met de nodige terughoudendheid moeten worden gehanteerd. Verzoeker besluit dat hij een risicoprofiel heeft, minstens dat er risicoverhogende factoren aanwezig zijn in zijner hoofde en dat hij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Opnieuw uit verzoeker in dit verband kritiek op de bronnen van het CGVS en besluit hij dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden verleend.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift nog volgende stavingstukken:

- een doktersattest van 23 januari 2023 (stuk 3);
- een brief van leerkracht S. V. van 26 januari 2023 (stuk 4);
- bijkomende stukken waarnaar wordt verwezen in stuk 4: A. e-mails tussen leerkrachten via smartschool; B. printscreens van een TikTokfilm van verzoeker ter staving van zijn automutilatie; C. een screenshot uit een Messengerbericht van de politiekaart van verzoekers broer.

2.2.2. Op 26 april 2023 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 10) over waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022;
- de COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidssituatie*” van 5 mei 2022;
- EASO “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022;
- EUAA “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022;
- EASO “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020;
- EUAA “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022;
- EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023;
- EUAA “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 4 november 2022.

Bij deze aanvullende nota voegt verwerende partij de COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*” van 23 september 2022.

2.2.3. Op 9 mei 2023 laat verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 12) geworden aan de Raad met volgende bijkomende stavingstukken:

- medisch dossier (stuk 6);
- communicatie van de voogd om een kopie te verkrijgen van het medisch dossier van verzoeker en de situatieschets van A. (stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ontvankelijkheid van de middelen

Aangaande verzoekers verwijzing in het eerste middel naar artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn (heden de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn)) wordt opgemerkt dat deze bepaling bij artikel 10 van de wet van 21 november 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van verzoekers om internationale bescherming en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen werd omgezet in artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn. Verzoeker toont dit *in casu* evenwel niet aan. Hij kan derhalve de schending van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

Het eerste middel is, wat betreft het voorgaande, niet ontvankelijk.

2.3.4. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.4.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

- (i) het is niet geloofwaardig dat verzoeker een broer S. heeft die werkzaam was voor de Afghaanse lokale politie nu hij wisselende verklaringen aflegt over de naam van zijn oudere broer, hij totaal niet op de hoogte is van het werk van zijn broer en zich hierover ook niet heeft geïnformeerd na zijn vlucht uit Afghanistan hoewel hij aangeeft wekelijks één tot twee keer met zijn ouders te spreken;
- (ii) aangezien geen geloof kan worden gehecht dat verzoeker een broer S. had die bij de Afghaanse lokale politie werkte, wordt evenmin geloof gehecht aan zijn verklaringen aangaande de dood van zijn broer en zijn vertrek uit het land, te meer daar verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn vertrek uit het land;
- (iii) aangaande de beweerde rekrutering door de taliban dient te worden opgemerkt dat (a) verzoekers verklaringen dermate tegenstrijdig zijn dat er geen geloof aan kan worden gehecht, (b) uit de beschikbare informatie blijkt dat de taliban zelden gebruik maken van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten, alsook blijkt dat rekrutering door de taliban doorgaans gebaseerd is op lokale verankering; dat een dergelijke rekrutering in verzoekers geval zou plaatsvinden zonder tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse

samenleving veeleer ongeloofwaardig en verzoeker maakt niet *in concreto* aannemelijk dat zijn persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban;

(iv) in zoverre verzoeker aangeeft dat hij niet kan terugkeren naar Afghanistan omdat hij hier vrijheid heeft en de taliban hem zouden straffen of doden als hij zich in Afghanistan zou gedragen zoals hij dit hier doet, dient erop gewezen dat (a) uit de beschikbare landeninformatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar zijn land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen, (b) verzoeker geen concrete elementen aanhaalt waaruit kan blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, noch dat kan blijken dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd; verzoeker brengt bovendien zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen, nu hij slechts verwijst naar het feit dat hij hier een telefoon heeft waarop hij spelletjes speelt, zijn kledingstijl en haarstijl, het feit dat hij een vriendin heeft en hij in Afghanistan niet met vrouwen zou kunnen omgaan, hij zijn eigen geld heeft, zijn eigen baas is en veel muziek luistert – waarmee hij niet aantoonde dat hij dermate is verwesterd dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en zijn leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen;

(v) inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt geconcludeerd dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld in dit artikel; verzoeker laat na het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan, evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld;

(vi) inzake artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt vastgesteld dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder de toepassing van dit artikel valt; uit analyse van de beschikbare informatie blijkt geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan door een opzettelijk handelen of nalaten van actoren; verzoeker toonde evenmin aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan op dit punt niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet vastgesteld dat er, op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, in hoofdte van

verzoeker, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.*

Op 8 december 2022 kreeg het CGVS via een mail van uw advocaat de boodschap dat u zich niet zo goed in uw vel voelt en in stressvolle situaties, zoals tijdens het persoonlijk onderhoud, een zwaar gevoel krijgt en ergens anders naartoe gaat in uw hoofd. Zonder afbreuk te doen aan de impact die stress kan hebben op het welzijn van uw persoon, blijkt hieruit niet dat dit een normale deelname aan de procedure zou verhinderen. Uw advocaat geeft nog aan dat u een psycholoog of psychiater wil raadplegen, maar u legt in dit verband geen enkel attest neer.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker slaagt er met het betoog in het verzoekschrift niet in afbreuk te doen aan voormelde motieven. Verzoeker verwijst naar zijn *“psychische/psychiatrische of psychosomatische situatie”*, naar het feit dat hij niet goed eet en slaapt, hij aan automutilatie doet en zich zelfs van zijn leven wil beroven, hij volgens zijn omgeving een *gameverslaving* heeft, alsook het gegeven dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud aangaf *“verdwaald”* te zijn in zijn hoofd en dat zijn voogd en advocaat aangaven dat hij een hoge druk en stress ervoer tijdens het persoonlijk onderhoud. Hiermee wil verzoeker aangeven dat hij ten gevolge van deze problemen en klachten niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om in het kader van de procedure van zijn verzoek om internationale bescherming zijn asielrelaas op een samenhangende wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend, dan wel dat het persoonlijk onderhoud niet zou hebben mogen plaatsvinden. Dit wordt niet aanvaard om volgende redenen.

Uit de door verzoeker voorgelegde documenten (met name: een attest van een huisarts, verklaringen van zijn leerkracht S. V. en e-mailuitwisselingen tussen zijn leerkrachten en tussen zijn voogd en diverse instanties (verzoekschrift, stukken 3-5; aanvullende nota d.d. 9 mei 2023, stukken 6-7)) blijkt immers niet dat verzoekers psychische toestand van zulke aard zou zijn (geweest) dat deze hem zou hebben verhinderd of zou verhinderen om in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen. Deze documenten gaan uit van een huisarts, verzoekers leerkracht S. V. en zijn voogd en dus niet van een geattesteerd psycholoog of psychiater, wat ook blijkt uit het doktersattest van 23 januari 2023. Daarin wordt gesteld dat de behandelend arts van mening is dat er een diagnostiek en eventueel ondersteunende behandeling moet worden opgestart bij een psycholoog of psychiater. In deze stukken wordt op algemene wijze verwezen naar verzoekers voormelde klachten. In deze documenten wordt geen uitspraak gedaan over de precieze aard en de ernst van verzoekers psychologische problemen, over de (mogelijke) invloed op zijn dagdagelijkse functioneren en over de mate waarin en de manier waarop deze een invloed zouden kunnen zijn (geweest) op het verloop van zijn procedure van internationale bescherming. In zoverre uit de getuigenis en de e-mails van verzoekers leerkracht S. V. blijkt dat zij melding maakt van het feit dat verzoeker kampt met geheugenproblemen en zij hem omschrijft als een kind in het lichaam van een tiener, wijst de Raad erop dat deze getuigenis geen objectieve en wetenschappelijk onderbouwde diagnose kan betreffen. Deze vaststellingen worden verder niet gestaafd door medische attesten, zodat dit niet zonder meer kan worden aangenomen. Ook de *screenshots* van verzoekers automutilatie worden niet ondersteund door enig medisch attest, laat staan dat op basis van deze foto's kan worden afgeleid dat hij hierdoor verhinderd zou zijn om in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen.

Aldus wordt in de neergelegde documenten in de huidige stand van het geding niet op objectieve wijze aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de verklaarde problemen van verzoeker zijn deelname aan de procedure van internationale bescherming zouden kunnen (hebben) verhinderen of bemoeilijken.

Verzoeker zelf laat na om inzake het voorgaande verdere en concrete duiding te verstrekken. Hij beperkt er zich in het verzoekschrift en zijn aanvullende nota toe op algemene wijze te verwijzen naar zijn voormelde klachten en het hieruit voortvloeiende kwetsbaar profiel. Hij toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn voormelde problematiek van invloed zou zijn geweest op zijn verklaringen, laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of op welke manier dit van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing. Verzoeker kan te dezen bezwaarlijk volstaan met zijn algemene, niet-medisch gestaafde en niet nader geconcretiseerde beweringen en het verwijt dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met zijn kwetsbaarheid.

In zijn aanvullende nota geeft verzoeker aan een psychosociaal *intake*gesprek te hebben gehad met een externe psycholoog in het centrum, waarin werd afgesproken om een volgend overleg in te plannen. Dit volgend overleg heeft nog niet kunnen plaatsvinden omwille van een “miscommunicatie” volgens verzoekers advocaat. Hieruit kan evenmin blijken dat verzoeker niet in staat was om volwaardige en coherente verklaringen af te leggen. Ook uit het gegeven dat verzoeker door enkele jongeren in Hasselt op 14 januari 2022 in elkaar werd geslagen en dat ze hierbij zijn geld hebben gestolen – hoe betreurenswaardig dit incident ook is – kan niet worden afgeleid dat verzoekers mentale toestand hem zou verhinderen om volwaardige verklaringen af te leggen op 23 november 2022.

In dit verband merkt de Raad nog op dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat het persoonlijk onderhoud van verzoeker op normale wijze lijkt te hebben plaatsgevonden. Het is veeleer wanneer verzoeker wordt geconfronteerd met tegenstrijdigheden in zijn opeenvolgende verklaringen dat hij verwijst naar het feit dat zijn brein niet goed werkte ten tijde van het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken en hij “*verdwaald*” was in zijn hoofd (administratief dossier, CGVS, p. 18). Voor het overige geeft verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud aan dat hij zich goed voelt en geeft hij aan het einde van het persoonlijk onderhoud aan dat hij alles goed begrepen heeft (administratief dossier, CGVS, p. 2, 4 en 19). Hoewel er tijdens het persoonlijk onderhoud enkele ogenblikken zijn waarop de tolk inderdaad aangeeft niet te hebben begrepen wat verzoeker zei, blijkt dat er bij een herhaling van de vraag wel degelijk een antwoord van verzoeker kon worden verkregen en dat deze onduidelijkheden aldus werden uitgeklaard (administratief dossier, CGVS, p. 15 en 16). Verder blijkt dat verzoeker de diverse open vragen kon voorzien van doorleefde en coherente verklaringen. Uit deze stukken kan dus niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Op het einde van het persoonlijk onderhoud laat verzoekers voogd optekenen dat zij wenst te vermelden dat het persoonlijk onderhoud onsamenhangend was en zij veel belang hecht aan het feit dat verzoeker de hoge druk en stress aangeeft. Er dient echter ook te worden vastgesteld dat noch verzoeker, noch zijn advocaat, noch zijn voogd die hem bijstonden op de zetel van het CGVS enig bezwaar hebben geformuleerd tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud.

Waar kan worden aangenomen dat ieder persoonlijk onderhoud bij het CGVS gepaard gaat met enige mate van stress, doet dit geen afbreuk aan het gegeven dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, spontane, doorleefde, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De bestreden motieven hebben betrekking op essentiële elementen en betreffen gegevens die de kern uitmaken van het relaas van verzoeker. Gezien deze gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, mag redelijkerwijze worden verwacht dat deze in het geheugen van verzoeker zijn gegrift, zodat hij bij machte zou moeten zijn deze gebeurtenissen op spontane, doorleefde, oprechte, coherente, consistente, gedetailleerde en duidelijke wijze uiteen te zetten. De stress die verzoeker en zijn voogd aanhalen, vormt bijgevolg geen aannemelijke verklaring voor de vaststellingen in de bestreden beslissing.

Verzoeker voert in het verzoekschrift nog aan dat het CGVS redelijk moet blijven bij de beoordeling van de antwoorden die hij heeft gegeven en rekening moet houden met de specifieke elementen van zijn persoon en de omstandigheden waarin hij zich bevond. Verder stelt hij dat mag worden verwacht dat de vragen zijn aangepast aan zijn leeftijd en de antwoorden ook zo worden geïnterpreteerd rekening houdend met zijn leeftijd en situatie, hetgeen volgens hem *in casu* niet blijkt uit de bestreden beslissing. De Raad onderstreept dat na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de betrokken *protection officer* tijdens het persoonlijk onderhoud voldoende oog had voor de jeugdige leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid van verzoeker. Tevens stelt de Raad vast dat noch uit het persoonlijk onderhoud noch uit

de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS was verzoeker 17 jaar en dus geen *infans*, waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in staat is doorleefde en coherente verklaringen af te leggen over de feiten die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in zijn land van herkomst. In de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden gelezen dat de *protection officer* herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hem zou zijn overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Pashtou en verzoekers voogd en advocaat waren aanwezig.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Tevens wordt opgemerkt dat verzoeker zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen kan richten tot de geëigende procedure.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.6.1. Verzoeker verklaart Afghanistan te zijn ontvlucht nadat zijn broer S. zou zijn vermoord door de taliban omwille van zijn werkzaamheden bij de Afghaanse lokale politie en talibanleden hem poogden te rekruteren. Voorts geeft verzoeker aan bij een terugkeer naar Afghanistan te vrezen te worden gestraft door de taliban omdat hij in Europa een heel ander leven heeft geleid en hij in Afghanistan niet langer deze dingen zou kunnen doen.

2.3.6.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.6.2.1. Vooreerst merkt de commissaris-generaal op goede gronden op dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering als zou hij een broer S. hebben gehad die werkzaam was voor de Afghaanse lokale politie. Te dezen staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt:

"(...) Zo is het op zijn minst opmerkelijk dat u zowel bij uw aankomst in België als bij uw interview bij de DVZ stelde dat de naam van uw oudere broer die bij de politie werkte Su.(...) was (verklaring NBMV 1 maart 2021, p. 3; verklaring DVZ 28 mei 2021, punt 17; DVZ vragenlijst CGVS 28 mei 2021). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS zegt u echter dat uw broer S.(...) heet. Expliciet gevraagd of S.(...) de naam van uw overleden broer is, bevestigt u dat. Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen zegt u simpelweg dat het fout genoteerd moet zijn. Gevraagd of u geen Su.(...) kent, stelt u geen Su.(...) te kennen en stelt u ook toen S.(...) te hebben gezegd. U wordt erop gewezen dat u meerdere keren verklaarde dat de naam van uw broer Su.(...) was, waarop u zegt dat men u verkeerd begrepen moet hebben, dat de naam van uw broer S.(...) is, en dat het misschien een fout was van u of de tolk (CGVS, p. 9). Deze uitleg volstaat echter niet om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te klaren. Dat u immers drie keer een volledig andere naam noemt doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder bent u ook totaal niet op de hoogte van het werk van uw broer. Gevraagd om alles te vertellen over zijn werk zegt u dat u het niet weet en dat u even moet nadenken (CGVS, p. 17). Gezien het werk van uw broer echter één van de hoofdmotieven is van uw vlucht mag men toch verwachten dat u hier op zijn minst een beetje over kan vertellen. Zelfs al mocht u er in Afghanistan weinig over geweten hebben mag men toch verwachten dat u er ondertussen, in afwachting van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, met uw ouders over gesproken zou hebben. Zeker aangezien u aangeeft ongeveer één tot twee keer per week met uw ouders te spreken (CGVS, p. 5). Geconfronteerd met het feit dat het opmerkelijk is dat u niets afweet van het werk van uw broer en erop gewezen dat u toch uitgebreid de tijd had hier bij uw ouders naar te vragen zegt u dat u te jong was om te beseffen wat u moest doen en dat u er onlangs pas achter kwam dat u bepaalde dingen nodig had. U geeft ook aan dat als het CGVS dat belangrijk vindt of u niet gelooft u nog uw best zal doen om documenten voor te leggen (CGVS, p. 17, p. 18). Tot op heden heeft het CGVS echter niets meer van u ontvangen. Er worden nog heel concrete vragen gesteld over de opleiding van uw broer, de locatie van zijn werk, de manier waarop hij aan het werk kwam, enz. Op elke

vraag moet u echter het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 17). Uw beperkte kennis over het beweerde werk van uw broer zorgt er dan ook voor dat aan uw verklaringen geen geloof kan worden gehecht.”

In zoverre in het verzoekschrift wordt gewezen op verzoekers mentale gezondheidstoestand om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te verklaren of te weerleggen, kan dienstig worden verwezen naar het gestelde in punt 2.3.4., waarin wordt vastgesteld dat verzoeker niet aantoonde dat, waar, op welke wijze of in welke mate zijn verklaarde problemen zijn deelname aan de procedure van internationale bescherming zouden kunnen (hebben) verhinderen of bemoeilijken. Uit de stukken in het rechtsplegingsdossier kan aldus niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Met betrekking tot de *screenshot* van de politiekaart van S.u. die verzoeker bijbrengt (verzoekschrift, stuk 5 C), dient te worden opgemerkt dat dit stuk slechts een kopie betreft dat eenvoudig te fabriceren is door het nodige knip- en plakwerk zodat hieraan bezwaarlijk enige objectieve bewijswaarde kan worden toegedicht. Verder vormt deze politiekaart hoe dan ook geen bewijs van het verwantschap tussen verzoeker en de persoon vermeld op deze kaart, wiens naam overigens opnieuw enigszins verschilt van deze die verzoeker heeft uiteengezet tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS. Ten overvloede kan erop worden gewezen dat uit het Engelstalig gedeelte van de politiekaart (de kaart is verder niet voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging zoals voorzien in artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen), blijkt dat de geldigheid ervan afliep op 12 oktober 2018 en dus voor de beweerde problemen met de taliban in 2020. Bijgevolg kan verzoeker door middel van de voorgelegde *screenshot* van de politiekaart van S.u. evenmin overtuigen dat hij een broer S. had die werkzaam was voor de Afghaanse lokale politie.

Aangezien geen geloof wordt gehecht aan het feit dat verzoeker een broer S. had die bij de Afghaanse lokale politie werkte, kan evenmin geloof worden gehecht aan zijn verklaringen aangaande de dood van zijn broer en verzoekers daaropvolgende vertrek uit Afghanistan. In dit verband merkt de commissaris-generaal overigens nog pertinent op als volgt: *“Bovendien zijn uw verklaringen over uw vertrek uit het land opnieuw tegenstrijdig. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u ongeveer anderhalve maand na de dood van uw broer het land verlaten heeft (DVZ, vragenlijst CGVS 31 mei 2021, vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS zegt u dan weer dat u dezelfde dag dat uw broer gedood werd door uw oom in een auto richting Europa werd gezet. U zou nog enkele dagen in Nimruz gespendeerd hebben waarna u het land verlaten heeft (CGVS, p. 11). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zegt u dat u ten tijde van het interview bij de DVZ te jong was en dat uw brein niet zo goed werkte. Dat kan echter de vastgestelde tegenstrijdigheid niet uitklaren en bevestigt opnieuw de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.”*

2.3.6.2.2. Verder slaagt verzoeker er niet in om zijn beweerde rekrutering door de taliban aannemelijk te maken. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (a) verzoekers verklaringen dermate tegenstrijdig zijn dat er geen geloof aan kan worden gehecht, (b) uit de beschikbare informatie blijkt dat de taliban zelden gebruik maken van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten, alsook blijkt dat rekrutering door de taliban doorgaans gebaseerd is op lokale verankering; dat een dergelijke rekrutering in verzoekers geval zou plaatsvinden zonder tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving veeleer ongeloofwaardig en verzoeker maakt niet *in concreto* aannemelijk dat zijn persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen de pertinente motieven van de bestreden beslissing in dit verband, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.6.2.3. Verzoeker voert aan dat hij nood heeft aan internationale bescherming omwille van zijn (toegeschreven) verwestering. Hij verwijst in dit verband tijdens zijn persoonlijk onderhoud naar het feit dat hij hier een telefoon heeft en daarop spelletjes speelt -zonder deze spelletjes zou hij het moeilijk hebben-, naar zijn kledings- en haarstijl in België, het feit dat hij een vriendin heeft en hij in Afghanistan niet met vrouwen zou kunnen omgaan en dat hij hier zijn eigen geld heeft, zijn eigen baas is veel muziek luistert (administratief dossier, CGVS, p. 18-19). In het verzoekschrift benadrukt verzoeker dat hij sociale media gebruikt, met name Facebook en Tiktok en hij daarop de voormalig president van Afghanistan deelt, alsook muziek die niet wordt aanvaard door de taliban. Verzoeker geeft ook aan dat hij vrijer is in het praktiseren van de islam en hij, hoewel hij analfabeet was bij zijn aankomst in België, de Nederlandse taal heeft geleerd en heeft leren lezen en schrijven. Verzoeker benadrukt dat hij thans nog maar 17 jaar

oud is en hij 15 jaar was bij zijn aankomst in België en aldus reeds geruime tijd in Europa verblijft waarbij hij zich goed heeft aangepast en geïntegreerd en zich de westerse normen en waarden heeft eigen gemaakt.

Om het risico op vervolging beter te kunnen inschatten, acht de Raad het van belang zicht te krijgen op de huidige 'geldende normen' in de Afghaanse samenleving voor personen met verzoekers profiel en het handhavingsbeleid ervan

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het '*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft "*zina*" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS,

Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022)

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “*Guidance Note*” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “*Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of

gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “to play the game”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

In casu voert verzoeker aan dat hij thans nog maar 17 jaar oud is en hij 15 jaar was bij zijn aankomst in België en aldus reeds geruime tijd in Europa verblijft waarbij hij zich goed heeft aangepast en geïntegreerd en zich de westerse normen en waarden heeft eigen gemaakt. Hij verduidelijkt dat hij zich thans anders kleedt, een andere haartooi heeft, dat hij een vriendin heeft terwijl hij in Afghanistan niet met vrouwen zou kunnen omgaan, dat hij in België eigen geld heeft, zijn eigen baas is, veel muziek luistert en spelletjes speelt op zijn telefoon. Ook wijst verzoeker op zijn sociale media met name Facebook en Tiktok. Hij meent dat dit alles zou maken dat hij, bij een terugkeer naar Afghanistan, een risico loopt op vervolging.

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker in dit verband nog een uitgebreide getuigenis van zijn leerkracht S. V. van 26 januari 2023 (stuk 4), zijn goede schoolrapport, zijn NAFT-traject en briefwisseling van S. V. aan andere leerkrachten over verzoekers situatie (stuk 5, A), evenals een medisch attest (stuk 3). Bij de aanvullende nota voegt verzoeker nog zijn medisch dossier (stuk 6) en communicatie tussen de voogd en het opvangcentrum om een kopie te bekomen van het medisch dossier en om de situatie van verzoeker toe te lichten (stuk 7).

Het medisch attest van 23 januari 2023 (stuk 3) uitgaande van een huisarts vermeldt dat verzoeker mogelijk lijdt aan enkele psychiatrische aandoeningen die dienen uitgeklaard te worden: PTSS-syndroom en suïcidaliteit. De getuigenis van leerkracht S.V. van 26 januari 2023 (stuk 4) verduidelijkt dat ze vanuit eigen naam spreekt en dat ze bezorgd is over verzoeker die volgens haar veel kwetsbaarder is dan andere personen in de OKAN-klas. Verzoeker werd daardoor aangemeld voor een NAFT-traject en heeft dit doorlopen. De leerkracht stelde ook vast dat verzoeker aan automutilatie doet en dat zijn geheugen niet naar behoren werkt. De briefwisseling tussen S.V. en andere leerkrachten betreft de zorgen die ze zich maken om verzoeker (stuk 5). Stuk 5A betreft een printscreen van een Tiktokfilmpje van verzoeker waarop een bebloede arm te zien is. Stuk 6 betreft het medisch dossier van verzoeker. Hierin bevinden zich geen psychologische of psychiatrische attesten. Stuk 7 betreft briefwisseling tussen verzoekers voogd en het opvangcentrum waaruit blijkt dat verzoekers voogd in eerste instantie geen contactgegevens van de medische dienst van het centrum kon verkrijgen, gezien verzoeker zelf zijn patiëntenrechten diende uit te oefenen. Daarop verzocht de voogd toch om het medisch dossier van verzoeker en geeft ze uitleg waarom ze verzoeker niet in staat acht om zelf zijn patiëntenrechten uit te oefenen. Uit deze briefwisseling blijkt ook dat verzoeker zich mogelijk niet gehoord voelde door de medische dienst van het centrum.

In casu blijkt het volgende. Verzoeker stelt te kampen met psychologische problemen. Deze problematiek wordt echter enkel gestaafd door een attest van een huisarts dat vermeldt dat verzoeker “mogelijk” te kampen heeft met dergelijke problematiek en dat dit verder onderzocht en gediagnosticeerd dient te worden. Zowel de voogd als verzoekers school uiten hun bezorgdheid over de kwetsbaarheid van verzoeker (verzoeker doorliep het NAFT-traject voor leerlingen die het moeilijk hebben). Uit de briefwisseling van de voogd met het centrum blijkt dat de voogd moeilijk contact kon leggen met de medische dienst van het centrum, zij ontving in eerste instantie zelfs niet eens de contactgegevens van de medische dienst na hiernaar gevraagd te hebben in een e-mail (aanvullende nota, stuk 7). In deze omstandigheden lijkt het aannemelijk dat het niet evident was om afspraken vast te leggen met een psycholoog of een psychiater, zoals nochtans aanbevolen door de huisarts op 23 januari 2023 (stuk 3).

Blijkbaar zou er intussen een psychosociaal intakegesprek hebben plaatsgevonden dat door een "miscommunicatie" nog niet gevolgd werd een gesprek met een psycholoog (zie aanvullende nota). Bijgevolg is het niet duidelijk of verzoeker nu wel of niet werkelijk lijdt aan een psychische aandoening. Er dient echter op te worden gewezen dat het attest van de huisarts (stuk 3), de bezorgdheden geuit door een leerkracht (stuk 4) en ook tussen leerkrachten nadat er sprake zou zijn geweest van automutilatie (stuk 5A), het feit dat verzoeker door zijn school als kwetsbaar werd beschouwd en het NAFT-traject gevolgd heeft (blijkt uit stuk 4), allemaal zaken zijn die wijzen op een verhoogde kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker, een niet-begeleide minderjarige vreemdeling.

Uit de objectieve landeninformatie en zoals bevestigd in de EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023 blijkt dat in Afghanistan personen met psychische gezondheidsproblemen vaak worden gestigmatiseerd en dat hun aandoening veelal worden beschouwd als de 'wil van God'. Zulke personen kunnen slachtoffer worden van discriminatie en mishandeling door de Afghaanse gemeenschap en/of hun familie. Teruggekeerde migranten met psychische gezondheidsproblemen zijn in het bijzonder kwetsbaar (EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van april 2022, p. 105-106). Personen met ernstige psychische gezondheidsproblemen worden in de Guidance aangeduid als een risicoprofiel, die, afhankelijk van risicobepalende factoren, een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben.

Niet elke persoon met ernstige psychische gezondheidsproblemen riskeert evenwel vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Volgens de EUAA *Country Guidance* moet de individuele beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoeker in geval van terugkeer vervolging riskeert, rekening houden met risicobepalende omstandigheden zoals de aard en visibiliteit van zijn psychische gezondheidsproblemen, de negatieve perceptie van verzoekers situatie door zijn familie *etc.*

In casu voert verzoeker in het verzoekschrift en in de aanvullende nota ook nog aan dat hij thans maar 17 jaar oud is en hij 15 jaar was bij zijn aankomst in België en aldus reeds geruime tijd in Europa verblijft waarbij hij zich goed heeft aangepast en geïntegreerd en zich de westerse normen en waarden heeft eigen gemaakt. Hij verduidelijkt dat hij zich thans anders kleedt, een andere haartooi heeft, dat hij een vriendin heeft terwijl hij in Afghanistan niet met vrouwen zou kunnen omgaan, dat hij in België eigen geld heeft, zijn eigen baas is, veel muziek luistert en spelletjes speelt op zijn telefoon. Ook wijst verzoeker op zijn sociale media met name Facebook en Tiktok. Hij meent dat dit alles zou maken dat hij, bij een terugkeer naar Afghanistan, een risico loopt op vervolging. Onder verwijzing naar landeninformatie en het feit dat de taliban nu de macht hebben gegrepen in heel Afghanistan, geeft verzoeker aan bij terugkeer bijkomend te vrezen dat hij door de taliban zal worden beschouwd als ongelovige of spion en zal worden mishandeld.

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel wordt aangenomen dat personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet Afghaans of niet-islamitisch waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen, een risicoprofiel hebben die, afhankelijk van risicobepalende factoren, een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben vanwege de taliban, de Afghaanse samenleving of hun familie. Dit wordt bevestigd in de EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023 (p. 77-79). In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij in het kader van een (toegeschreven) verwestering rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de desgevallende tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort. *In casu* blijkt dat verzoeker Afghanistan in 2020 of begin 2021 heeft verlaten. In deze merkt de Raad op dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin verzoeker is opgegroeid maar door de taliban, de huidige *de-facto*-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd.

In deze stand van het geding valt niet uit te sluiten dat verzoeker lijdt aan een psychische aandoening en het is niet duidelijk in welk opzicht een eventuele aandoening zichtbaar zou zijn voor de buitenwereld. Gelet op het gegeven dat verzoeker, een niet-begeleide minderjarige, middels zijn verzoekschrift en

aanvullende nota een aantal elementen naar voren brengt die, al dan niet cumulatief, een ernstig begin van aanwijzing bevatten over een kwetsbaar profiel -nog los van zijn minderjarigheid- en die een impact zouden kunnen hebben op de besluitvorming, is de Raad van oordeel dat een verder onderzoek zich opdringt.

Daarbij moet verzoeker de mogelijkheid krijgen om op passende wijze relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte alsook volledige en *ex nunc* beoordeling van risicobepalende factoren en een eventuele nood aan internationale bescherming kan plaatsvinden.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker echter niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 december 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET